

Chương 24

THẾ GIAN ĐÔ THỊ GIẢ THIÊN ĐÀNG CÓ THẬT

Thế gian đô thị giả!

Cả tỉ tỉ người trên thế gian, ai cũng cho rằng thế gian này là thật. Nếu thật thì mọi người và các tôn giáo ca ngợi Thiên Đàng làm chi!

Nên con, nói thế gian là đô thị giả. Còn Thiên Đàng là có thật.

Giả ở cái chỗ nào, tại sao giả?

Con, sẽ giải thích cho xem, tại sao thế gian là giả.

Trái đất này do Ngài Thượng Đế sanh ra, để Ngài đào luyện những đứa con của Ngài có một chỗ sống, để mà học hỏi, mọi trạng thái. Rồi tiến tới một đời sống, an lành và vĩnh cửu.

Như là ở Thiên Đàng mà mọi người chỉ nghe nói, mà không sao, biết được Thiên Đàng đó, Ngài đã dựng lên bằng cách nào.

Nhưng mà con hiểu, Thiên Đàng đó, được Ngài, tạo dựng như sao.

Tại sao Ngài phải làm trái Đất này?

Vì Ngài muốn cho con Ngài có một chỗ rèn trui ý chí, tiến hóa của nó. Nên Ngài mới lập ra cảnh Thế Gian.

Sau đây, con xin định nghĩa hai chữ; Thế Gian cho rõ ràng hơn, để mình khỏi lầm lẫn.

Thế Gian là sao?

Thế: có nghĩa là tạm, cái gì gọi là tạm thì không có thật.

Còn chữ Gian: có nghĩa là gian xảo, gian lừa và gian dối, không có ngay thẳng.

Nói chung hai chữ Thế Gian đã rõ nghĩa, vừa tạm bợ vừa gian trá, không là thật. Không tồn tại và không vĩnh cửu. Thì tất cả những gì trên thế gian này đều là giả hết, không có thật.

Nếu là giả, tại sao Ngài phải lập cảnh thế gian để làm chi?

Lập ra cảnh tạm, ở thế gian là để cho con của Ngài phải học hỏi, từ cảnh giả tạm, gian dối. Để mà tiến lên, đi đến cái thực sự là thật, là đời đời bất diệt. Như vậy thì Ngài mới làm.

Nếu mà nói như vậy thì tại sao, Ngài không lập cái đời đời bất diệt trước đi. Mà sao Ngài lại lập chi cái cõi Thế Gian giả tạm này để làm gì.

Rồi cho người ta tưởng lầm Thế Gian là thật. Nhưng mà giả. Và đi tìm cái đời đời bất diệt như con Thành Lợi vừa giải thích.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Thành Lợi nói: Nếu mà Ngài thành lập cái đời đời bất diệt trước, thì cũng được chứ chẳng không. Vì Ngài là đấng toàn năng mà.

Vì khi xa xưa kia, mình đã ở trên đó cảnh đời đời bất diệt đó rồi, mà mình không hay không biết là mình đã ở đó.

Nên Thượng Đế Ngài mới lập ra, cảnh thế gian, giả tạm này cho mình học. Để mình nhớ lại khi xa xưa mình đã ở đó rồi. Đó là cảnh Thiên Đàng. Mình đã từng ở nơi đó, mà mình quá ngu muội, tối tăm. Nên Ngài mới hạ giáng mình, xuống trần gian, để mà học cái thế gian giả tạm này.

Để rồi từ đó mình mới hiểu ra là Ngài đã dành sẵn cho mình một nước Thiên Đàng thật sự và vĩnh cửu. Mà tự mình phải bước vào chứ không có nhờ vả vào bất cứ ai, mới thật sự là công bình như Chúa và Phật nói.

Nước Thiên Đàng vĩnh cửu là nước gì?

Nước Thiên Đàng vĩnh cửu này ai cũng muốn tới mà tới không được. Mà chính cả người sắp chết, họ cũng muốn trở về. Vì xa xưa kia, họ đã từ đó mà ra. Nên bây giờ sắp chết lại nhớ, muốn về, mà về thì không được. Vì thiếu trình độ tu và không may mắn, gặp được thầy giải thoát hướng dẫn tu.

Mọi người, ai cũng nhớ về nước Thiên Đàng, chứ đi lên đó thì không được. Vì không tu.

Còn có người biết được cõi Thiên Đàng có thật và kể lại cho nghe mà mình lại không tin, rồi ngồi đó ước mơ. Không chịu tu, lại ước mơ, làm sao được, mà ước mơ.

Lại cũng có nhiều người dựa theo các Thầy giảng, đưa linh hồn người thân, về Thiên Đàng. Chuyện này hi hữu.

Nếu mà đưa đi được thì Đức Phật và Đức Chúa đã đưa đi hết rồi. Ông Thượng Đế, đâu có lập cảnh địa phủ hay hỏa ngục để làm gì.

Nhiều người làm Thầy lợi dụng người ta, tín ngưỡng, mà nói ẩu, cho linh hồn ấy về Thiên Đàng hoặc cõi Tây Phương Cực Lạc.

Không lẽ các Thầy đó, giỏi và mạnh hơn Đức Phật và Đức Chúa sao?

Nhiều người mang danh Thầy mà nói ẩu thì mang tội nặng, sẽ bị địa ngục trừng trị. Không biết cái cõi Thiên Đàng là gì, mà cứ nói đại. Tôi đưa đi cho về Thiên Đàng, tây Phương Cực Lạc.

Mình phải tu, phải hành như các Ngài Phật Chúa thì sẽ thấy nước Thiên Đàng đó thật sự có.

Tất cả những ai trên thế gian này, cũng tin tưởng có Ngài Thượng Đế. Ngài đã hằng hữu cứu giúp chúng sanh, và ai đã sanh ra cái hiểu biết tin tưởng có Ngài.

Hiếm có ai giảng nghĩa nổi Thượng Đế, nên luân hồi và mang nghiệp.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Chứ biết Ngài rồi thì không còn việc gì phải lo. Tự mình, trong mầm móng của Ngài sinh ra, nên mình mới tin tưởng, có Ngài.

Mà mình không sao thấy được Ngài. Kêu gọi Ngài nơi nơi và cảm giác có Ngài.

Vì Ngài là Vô Hình, vì Ngài là Vô Tướng. Và Ngài cũng có Hình và Ngài cũng có Tướng.

Nói tới đây, khó hiểu quá phải không!

Tu tới quả vị vô thừa, Phật thừa, siêu thượng thừa, thì mới thấy ngay chỗ này.

**Tại sao Ngài Vô Hình, Vô Tướng và tại sao Ngài lại Hữu Hình, Hữu Tướng?
Ngài là toàn năng mà.**

Khi mà mình tưởng thì đã có Ngài, Ngài nghe, những gì chúng sanh nói và Ngài hiểu, những gì chúng sanh làm.

Thí dụ.

Như là mình lâm nạn, bệnh hoạn, mình kêu gọi Ngài, thì Ngài sát bên đó chứ Ngài đâu xa. Nhưng mà anh không thấy. Nên anh nói, không có Ngài. Lúc đó là Ngài Vô Hình, Ngài Vô Tướng.

Mà một khi anh giàu có, sung sướng hạnh phúc, **thì anh đã từng thì thâm cảm ơn Ngài.** Anh cảm ơn Ngài là lúc đó Ngài ở sát bên anh chứ đâu xa. Lúc đó là Ngài có Hình và có Tướng, thấy rõ không.

Con mắt huệ mình mở ra thì mới thấy Ngài sát bên chúng sanh mà nói ra cho mọi người cùng cảm nhận là có Ngài. Ngài ở đủ mọi trạng thái và Ngài ở khắp cả nơi nơi cần khôn vũ trụ, để giúp con Ngài tiến hóa đi lên.

Giúp đỡ tiến hóa đi lên là giúp cái gì?

Ngài giúp từ cái nặng trọc lên cái thanh nhẹ. Giúp từ cái cõi thế gian giả tạm lên cái trường tồn vĩnh cửu.

Cái trường tồn vĩnh cửu là cái gì?

Trước khi muốn đi vô cái trường tồn vĩnh cửu này, thì cũng phải bước qua cơn thử thách. Chứ đưa ngang cho mình, mình xài ẩu, xài phí, xài hoang thì đâu còn có giá trị.

Không có giá trị thì làm sao trường tồn và vĩnh cửu. **Muốn đi vô cái cửa này thì cũng phải trả một giá thật xứng đáng.**

Muốn đi vô cái cảnh thật thì mình phải điều luyện qua cái cảnh thế gian giả tạm, mà Ngài đã tạo.

Cái cảnh giả tạo mà mình hiện thời đang sống đây, cả tỉ tỉ người cho thật là thiệt!

Là thiệt, là thật, thật ngay cái chỗ nào?

Ông cố mình, ông nội mình. Nếu thiệt, thật, sao mà mất tiêu đi.

Cha mẹ mình, nếu thiệt, thật, cha mẹ mình cũng còn, chứ sau, từ từ cũng mất tiêu luôn.

Rồi mai một cũng tới phiên mình, lúc đó thiệt hay là giả thì sẽ biết liền.

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Con dẫn chứng rõ ràng.

Có phải thế gian là giả tạm không, cái chức vụ tổng thống hay hoà thượng cao của mình cũng giả, cái xác của mình cũng giả luôn! Đúng không.

Cái xác này mình tạm mượn một thời gian có hạn kỳ. Nếu mình chịu buông bỏ cảnh thế gian tham lam, giả tạm, mà lo tu hành cho giải thoát, thì mình sẽ trở về nước Thiên Đàng Cực Lạc.

Người ta đi được thì mình cũng đi được. Bằng chứng là Phật Thích Ca và Chúa Giêsu Ngài đã nói, kinh sách nào cũng có nhắc gọi là chỗ đó có thực và con cũng chứng thực.

THẾ GIAN ĐÔ THỊ GIẢ THIÊN ĐÀNG CÓ THỰC

*Thế là tạm bợ rõ ràng
Gian là xảo quyết những người tham danh
Trần gian đại nạn lâu nay
Toàn là những kẻ tham quyền tham dâm*

*Sân si hung tợn đủ điều
Mặt người tánh thú ẩn trong óc người
Óc người trí sáng Đại Bi
Làm cho lu nhạt cũng vì tham sân*

*Thế gian tạm cảnh mây mưa
Ai mà thức tỉnh mà lo tu thiền
Tu thiền tâm thức an yên
Về nơi thanh tịnh về nơi Thiên Đàng*

*Thiên đàng có sẵn không sai
Mọi người đều nhắc mọi người ước ao
Sao cho tới cảnh Thiên Đàng
Để con bá kiến Ngọc Hoàng Thiên Tôn*

*Thiên Tôn Ngọc Đế ở xa
Chuyên cần nhẩn nhục thì Ngài hiện ra
Tâm ngay Ngài chứng thực hành
Chớ đừng dụng lý mà lâm lạc đường*

*Mai sao thiên hạ rõ đường
Thiên Đàng Cực Lạc phải hành triển khai
Thế gian giả tạm đời mài
Ráng hành cho đạt, điển lành trong ta*

*Thiên đàng tức tức hiện ra
Ta đây là cảnh, cảnh là của ta
Thiên Đàng Cực Lạc không xa
Cách nhau gang tấc, xuất hồn vượt qua*

ĐƯỜNG VỀ THIÊN QUỐC

Kính bái
Lê Thành Lợi